

stránce hudební podobné spolky. Byl to i jeden z důvodů, proč jsem si právě tuble smečku vybral coby adresáta svých dotazů. Odpovídat na ně budou baskytarista, zpěvák, frontman kapely a výhradní autor textů v jednom Sejdži, kytarista Hanys a bubeník Šutr. Nuže, pojďme na to!

TENTOKRÁT ZAČNU PONĚKUD NETRADIČNĚ, PROTOŽE TO, KDY, KDE, JAK A PROČ JSTE VZNIKLI A JAKÝMI PERSONÁLNÍMI ZMĚNAMI JSTE PROŠLI, JE MYSLÍM NOTORICKY ZNÁMO A JISTĚ SE I VÁM UŽ MUSÍ ZAJÍDAT NEUSTÁLE DOKOLA TO V KAŽDÉM ROZHOVORU OMÍLAT. TAK TEDY: JAK JSTE NA TOM S KONCERTOVÁNÍM, PRODEJEM DESEK, TRIČEK APOD.? ZDÁ SE VÁM, ŽE ZÁJEM PUBLIKA O „KLASICKÝ“ PUNKROCK SPÍŠE STOUPÁ, UPADÁ NEBO SE DRŽÍ ZHRUBA NA STEJNÉ ÚROVNI JAKO V DOBĚ, KDY JSTE ZAČÍNALI?

SEJDŽI: Počet našich vystoupení se každý rok pohybuje přibližně mezi dvaceti a třiceti, některé roky jsou silnější, jiné slabší. S tričky, nášivkami, plackami a podobným „zbožím“ se to má stejně, někdy se toho na akci prodá více, někdy méně. Naproti tomu prodej desek soustavně klesá, což je dáno tím, že naše nahrávky jsou na internetu (www.punkovyprapor.cz) volně ke stažení. To nás ale nermoutí, spíše naopak, vždy nám totiž šlo o to, aby naše songy pronikly k co nejvyššímu počtu lidí, a proto stahujte, vypalujte, kopírujte, šiřte všemi způsoby! Co se týče zájmu o „klasický“ punkrock, tak ten se liší město od města, kraj od kraje, region od regionu. Například v Čechách, zejména v Praze a okolí, má melodický punk daleko více přívrženců, než třeba v našich končinách, kde vládne crust, hardcore, hc punk, disbeat a další tvrdší odnože; doma holt není nikdo prorokem a proto taky raději a častěji hrajeme v Čechách, než na Moravě a ve Slezsku. To však neznamená, že bychom i tady neměli své fanoušky, které tímto zdravím a skládám jim hold za věrnou přízeň!

HANYS: Jen bych doplnil, že situace je poslední dobou na ostravsku a v okolí bohužel taková, že na punkrock chodí minimum lidí a proto už taky pořadatelé kapely jako S.P.S., N.V.Ú., Houba, Totální nasazení, ZNC, Punk Floyd, Volant, The Fialky, Vision Days apod. radši vůbec ani nezvou. Člověk aby se tady bál vylézt na ulici v tričku některé z těch kapel, ještě by mohl od některého z těch drsných crusterů, disbitáků, nablýskaných chaosáků a sXe anarchonevímco, pro které jsou „obyčejní“ punx vyměklý alkoodpad, dostat po hubě.

ŠUTR: Musím se přiznat, že já dávám přednost právě těmhle tvrdším stylům, ale určitě bych se kvůli muzice na nikoho nedíval skrz prsty. Ať si každý poslouchá, co chce!

KTERÉ Z ČESKÝCH, POTAŽMO SLOVENSKÝCH KAPEL JSOU BLÍZKÉ VAŠEMU SRDCI RESPEKTIVE SE KTERÝMI SE CÍTÍTE BÝT NALADĚNI NA STEJNOU FREKVENCI? ZAUJALA VÁS NĚKTERÁ Z NOVÝCH, MLADÝCH PUNKOVÝCH KAPEL NEBO BYSTE SNAD CHTĚLI UPOZORNIT NA NĚKTEROU KVALITNÍ, LEČ MĚNĚ ZNÁMOU FORMACI?

SEJDŽI: Na prvním místě musím jmenovat ostravskou Degradaci a frýdecko-místeckou Aqvu Silentia, s nimiž jsme absolvovali nejednu povedenou štaci, mezi naše „idoly“ a přátele dále patří Znouzectnost, Totální nasazení, N.V.Ú., Houba, Spínací špendlík, S.P.S., Volant, Družba, Zeměžluč... Ze Slovenska pak Zóna A, Slobodná Európa, Davová psychóza, Ex-Tip, Hasiaci prístroj, The Kľemones, Kaktus... Z nedlouho hrajících kapel bych rád vyzdvihl Čuráčí hlavy z Frenštátu pod Radhoštěm s charismatickým a inteligentním frontmanem Bogem, dále pak Gangstera kanálového z Ostravy, jehož duší je jistý Kurt, znamenitý a na místní punkové scéně nadmíru aktivní člověk, a z těch méně známých chci za všechny jmenovat frýdeckou Bratrovu svatbu, která vznikla už v roce 1985!

HANYS: Ke spřízněným kapelám bych dodal Zatrest, Vision Days a **Vnitřní faktor**, z mladých a méně známých kapel mě upoutal Mletý standard z Frýdku.

ŠUTR: Mě poslední dobou nejvíce zaujaly kapely z Ostravy a okolí, jako Malignant Tumour, Carnal Diafragma, Social Deformity, Hibakusha, Terror Bombing, Deaf 99, Disney, Sheeva Yoga...

OBJÍŽDÍTE KLUBOVÁ I FESTIVALOVÁ PÓDIA UŽ DOCELA HEZKOU ŘÁDKU LET. MÁTE SVÁ OBLÍBENÁ MÍSTA, KAM SE RÁDI VRACÍTE, A NAOPAK TAKOVÁ, KTERÝM SE RADĚJI VYHÝBÁTE?

Sejdži: Mezi kluby, kde se nám dobře hraje, radíme například 007 a Mlejn v Praze, brněnský Yacht, hospodu U pacienta v Babicích u Havlíčkova Brodu, olomoucký U-klub, pardubického Žlutého psa nebo uherskohradištský Mír. Naproti tomu studenou atmosféru v hledišti a nepřiliš ochotný personál jsme zažili třeba v kladenské Stodole, přerovském Šuplíku či - sorry! - v budějovickém „Martysu“. Pokud jde o festivaly, tak těm monstrózním tří až čtyřdenním s hvězdným zahraničním obsazením se pokud možno vyhýbáme; jestli se nepletu, tak jsme všehovšudy po jednom vystoupení měli pouze na slánském Valníku, na festivalu Punkáči deťom na Slovensku a také ve Svojsčicích u Přelouče na Antifestu blahé paměti (letos jsme ale poprvé obdrželi pozvání na Fest Pod parou v Moravské Třebové a to se neodmítá), jinak jsme objížděli jen menší festiválky jako Recykl fest v Olomouci, Brněnecest, Punk rebel v Poděčelech, Vychlastanej fest v Krhovicích u Znojma, Zelesa fest